Форми дієслова

Мета уроку:

Ознайомити учнів з пятьма формами дієслова: неозначеною формою, особовими дієсловами, дієприкметниками, дієприслівниками, безособовими формами на -но, -то;

Розвивати навички визначати форми дієслова.

Виховувати любов до рідного слова, мови

Мова – генетичний код нації

- Мова існує не сама по собі, а в людському суспільстві, похідним від якого вона є.
- «Мова жива схованка людського духу, його багата скарбниця, в яку народ складає і своє давне життя, і свої сподіванки, розум, досвід, почування».

Панас МИРНИЙ, український письменник.

Краса і сила народу – у мові

У народу немає більшого скарбу, ніж його мова. Бо саме мова – це характер народу, його пам'ять, історія і духовна могутність. У ній відбиваються звичаї, традиції, побут народу, його розум і досвід, краса і сила душі.

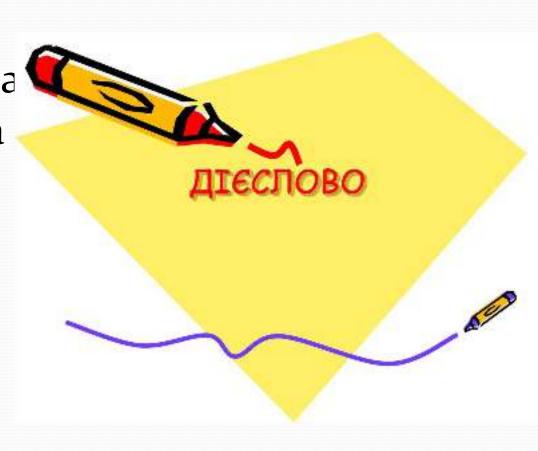
- Досвід людства упродовж тисячоліть переконливо доводить, що занепад мови це зникнення нації. Якщо ж мова стає необхідною і вживається насамперед національною елітою сильною і високорозвиненою стає нація і держава.
- Ми маємо усвідомлювати велику вагу рідного слова й особисту відповідальність за нього перед минулим, сьогоденням і майбутнім.
- Наше завдання утверджувати рідну мову, щоб цей нетлінний скарб служив єднанням між поколіннями, возвеличував Україну й українців.

Частини мови

- Частини мови великі за обсягом класи слів, об'єднаних спільністю загального граматичного значення і його формальних показників.
- Самостійні-іменник, прикметник, числівник, займенник, дієслово, дієприкметник, дієслово, дієприкметник, дієприслівник.
- **Службові** сполучник, прийменник, частка.
- Окрема частина мови -вигук

Дієслово —

самостійна частина мови, що вказує на дію або стан предмета і відповідає на питання "що робити?", "що зробити?".

Синтаксична роль

- 1) У реченні дієслово найчастіше виконує функції присудка або частини складеного присудка.
- **Н**априклад:
- 1) Він <u>розповів</u> все, що знав. (присудок)
- 2) Ніч <u>здавалася</u> днем. (частина складеного присудка)

5 форм дієслова

Дієслово являє собою сукупність граматичних форм, до яких належать:

Інфінітив —

це неозначена форма дієслова називає дію узагальнено, безвідносно до особи, способу, числа і роду.

- **Н**априклад:
- 1) <u>Спрямувати</u> всю свідомість на хороше в людях (О. Довженко).
- 2) <u>Жити</u> Вітчизні <u>служити</u> (Нар. творч.).

Інфінітив

- Інфінітив складається з основи і суфікса -ти, рідше ть, після яких може виступати постфікс ся (-сь): читати, хвилюватися.
- У реченні може виконувати функції будь-якого члена речення.

Від основи інфінітива творяться форми минулого часу, умовного способу, пасивні дієприкметники минулого часу та дієприслівники доконаного виду.

Особова форма дієслова —

це форма дієслова, до якої відносяться, ті дієслова у яких можна визначити особу за закінченням.

Наприклад:

1) Він слуха<u>є</u> спів птахів.

Особа	Однина	Множина
1 особа	слуха <u>ю</u>	слуха <u>ємо</u>
2 особа	слуха <u>єш</u>	слуха <u>єте</u>
3 особа	слуха <u>є</u>	слуха <u>ють</u>

Особова форма дієслова

- Синтаксична роль.
- У реченні особові дієслова є присудками.

- Стилістичні особливості.
- У розмовному та художньому стилях мовлення можуть вживатися дієслівні форми третьої особи однини без особових закінчень і суфіксів: біга, зна, доганя.

Дієприкметник —

- це форма дієслова, що виражає ознаку предмета за дією або станом і відповідає на питання «який?» «яка?» «яке?» «які?».
- Наприклад:
-) Наче <u>зачарований</u> велетень, стояв ліс.

Дієприкметник

- **Синтаксична** роль.
- У реченні дієприкметник найчастіше виконує функції означення.

- Дієприкметник здатний приєднувати до себе залежні слова і утворювати дієприкме тниковий зворот. В реченні виділяється комами і виконує функції означення.
- 🛑 Наприклад:
- 1) Ще спить земля, засипана снігами.

Дієприслівник —

- це форма дієслова, яка означає додаткову дію, що супроводить головну, виражену дієсловом, і відповідає на питання »що роблячи?» »що зробивши?»
- **—**Наприклад:
- 1) <u>Закінчивши</u> урок, вчитель пішов до бібліотеки.

Дієприслівник

- 🦰 Синтаксична роль.
- У реченні дієприслівник найчастіше виконує функції обставини.
- Дієприслівник разом з його залежними словами утворює дієприслівниковий зворот, який у реченні виділяється комами і виконує функції поширеної обставини
- Наприклад:
- 1) Сонце заходило, заливаючи усе навколо червоним проміням.

Безособова форма на -но, -то —

- це незмінна форма дієслова, що твориться від пасивних дієприкметників шляхом заміни закінчення на суфікс
- **Н**априклад:
- 1) Йому <u>таланило</u> в усьому.

Безособова форма на -но, -то

- Синтаксична роль.
- У реченні безособові слова на но, то найчастіше виконують функції присудка.
- У діловому мовленні вживаються незмінні дієслівні форми на но, -то замість пасивних дієприкметників, коли є потреба наголосити на дії, а не на ознаці: виконано, запропоновано, реорганізовано, досягнуто, набуто.

Підсумок уроку

Мова – це могутнє знаряддя не тільки шкільного навчання, але і науки, багатьох інших сфер людини. Мова- велике багатство, яке треба берегти і примножувати

Дієслівні форми увиразнюють наше мовлення, показують глибину і красу думки.

Мріяти треба, замріяний вечір, мріючи засина, намріяно снів безліч...

Вивчаймо і плекаймо рідне слово!

Домашне завдання

1.Утворити дієслівні форми від слів: читати, малювати, записати, думати, бачити.